
Szegedi Kovács György

VIRÁGRA VIRÁG

Takács Imre emlékére

Milyen búcsú ez az én,
Féreg-mocsárba mártott szabadkozásom
– tollam álnok kígyónyelve –
bizony kezdetnek szántam
azt a zuhanást
meg pszichopata parazsaim
a tarló alá

Friss sebem él
lángol az egész erdő odabent
és semmi sem fáj most

„A költészet nem játék ám fiam
és tűzveszélyes
nekem már szagom a dögé
de aranyam van sok”

Nem szégyenletes a „megtörtént”
nem minden atyámfiának adatik meg
hogyan csak úgy
fölviszi a SZEKÉR

Virágra virág borul a tálakban
Jézus fagyból kiengedett eleven borában

Magadra csuktál szobáidban mindnyájunkat